

- [Umaci i prelievi](#)
 - [Jela s dipovima](#)
 - [Salatni prelievi](#)
 - [Umaci](#)
- [Zamrca](#)
 - [Kisel](#)
 - [Slatko](#)
- [Horoskop](#)
- [Vodič](#)

Pretraži portal Dugo Selo...

IZRADA I ODRŽAVANJE INTERNET STRANICA

digitalni marketing

80% VAŠIH KLIJENATA SVOJU ODLUKU O VAMA DONOSI ONLINE
60% TROŠKOVA FINANCIRANO KROZ VAUČERE ZA DIGITALIZACIJU

Povijest tkana jedno stoljeće: Izabrane teme iz povijesti esperantskog pokreta – zaštićenog kulturnog dobra Republike Hrvatske (9)

[dugoselo.info/Vijesti - Hrvatska Kultura](http://dugoselo.info/Vijesti-Hrvatska-Kultura)

DugoSelo.INFO News Portal 14.11.2023.

Lucija Borčić, jedna od najplodonosnijih hrvatskih prevoditeljica i autorica najopsežnijeg esperantskog rječnika (1921.-2015.)

Nalazimo se na kraju *Mjeseca hrvatske knjige* koja ove godine u središte stavlja prevedenu književnost s geslom „Književnost bez granica!“¹⁴. Upravo osoba koju želimo ovdje predstaviti doprinijela je da hrvatska književnost otputuje u mnoge kutke širom svijeta. Riječ je o Luciji Borčić koja je preminula na današnji dan, 14. studenoga 2015., a iza sebe ostavila uistinu lijep popis prijevoda hrvatske književnosti, pa s pravom možemo reći da je jedna od najplodonosnijih hrvatskih prevoditeljica uopće.

Rođena je 26. srpnja 1921. u Podšpilju, otok Vis. Do umirovljenja je radila u Udruženju likovnih umjetnika Hrvatske. Njezin otac, Ante Borčić (10.3.1894.-25.6.1970.) djelovao je u esperantskim društvima u Splitu i Zagrebu, a svoju ljubav prema esperantu prenio je i na kćerku, Luciju, koja je od 1946., pa sve do svoje smrti doprinijela stoljetnoj tradiciji esperanta u Hrvatskoj, koja je utvršena na popis nematerijalnog kulturnog dobra RH (v. Registar kulturnih dobara Republike Hrvatske - Lista zaštićenih kulturnih dobara, br. Z-7298). Lucija je esperanto naučila 1940. godine, a od 1946. bila je aktivna u esperantskom pokretu. Vodila je tečajeve raznih stupnjeva, te obavljala razne dužnosti na lokalnoj i nacionalnoj razini. Bila je jedna od inicijatorica 38. Svjetskog esperantskog kongresa koji je održan u Zagrebu 1953. Tijekom sedamdesetak godina dala nemjerljiv doprinos širenju hrvatske kulture, poglavito pisanom rječju. Zahvaljujući prijevodima na esperanto djela hrvatskih autora došla su i do najudaženijih točaka na kugli zemaljskom, jer nema zemlje u kojoj se nalazi ma i najmanji broj govornika esperanta, a da tje do tamo stiglo neko od djela u kojem je obol dala Borčić.

Prevodilački opus kreće od *Šibenske molitve* iz 14. st., pa do autora naših dana poput Ivana Goliba, Šimuna Šite Čorića, Šimše Glavaševića, Anele Borčić.

U rječnom prijevodu *Slap* Dobriše Cesarica (1893.-1941.) „teče“ od Sjeverne Amerike do Novog Zelanda, od Meksika do Japana. No, ne samo da teče, nego ritmičnost, kao i u originalu čitatelju pred očima stvara sliku slapa, isto kao i prijevod *Činske vođe* Mate Meršića Miloradića (1850.-1928.), te izbor iz djela drugih autora poput Marka Marulića, Marina Držića, Stanka Vraza, Augusta Šenoae, Antuna Gustava Matoša, Dragutina Donjanića, Tina Ujevića, Miroslava Krleža, Antuna Branka Šimića, Mate Balote, Vjekoslava Majera, Dobriše Cesarica, Frana Alfirevića, Marina Frančevića, Jure Kaštelana, Nikole Miličevića, Ivana Slaninca, Vesne Krmptić, Josipa Severa, Dubravka Horvatića, Nikice Petranka, Luke Paljetka, Ive Andrića, Borisa Biletića, Tita Bilopavlovića, Drage Brčića, Jevrema Brkovića, Ljerkice Car-Matutinović, Ante Čavke, Arsena Dedića, Ive Dekanovića, Blanke Dotjak-Matković, Tomislava Durbešića, Ernesta Fišera, Dražena Katunovića, Željka Kneževića, Nikole Martića, Nikole Miličevića, Zvonimira Penovića, Nikice Petranka, s. Marije Anke Petričević, Tome Podruga, Željka Sabola, Milivoja Slavičeka, Višnje Strahujak, Ante Stamaća, Milorada Stojevića, Andriane Škunca, Antuna Šoljana, Dragutina Tadijanovića, Ivana Tolja, Borbena Vladovića, Igora Zidića, Sergija Zupčića, Mile Prpe, Vesne Parun, Ljubice Kolarić-Durčić, Ive Vojnovića, Milana Begovića, Ante Šoljana, Višnje Strahujak, Pavla Pavličića, Viktora Biga, Nedjeljka Fabria.

Sudjelovala je i u prijevodu antologija pjesničkog stvaralaštva Hrvata u europskim zemljama *Pjesništvo Hrvata u Mađarskoj / Poemaro de kroatoj en Hungario, Pjesništvo građanskih Hrvata / Poemaro de la burĝandaj kroatoj, Pjesništvo molitkih Hrvata / Poezio de molitaj kroatoj*, tako doprinijela da se svijetu predstavi i to hrvatskoga naroda. U navedenim zbirkama prevela je pjesme čiji su autori: Mate Meršić Miloradić, Ivan Blažević, Ferdinand Sinković, Mate Sinković, Ivan Horvat, Matilda Bolcs, Petar Tyrza, Dorotea Zeichmann, Timea Horvat, Franc Rotter, Stipan Blažetin, Marko Dekić, Mijo Karagić, Đuro Pavić, Lajoš Škrapić, Josip Barač, Gabriele Blascetta, Giuseppe Cicanesse, Giovanni de Rubertis, Angelo Genova, Enrico Giorgetta, Mario Gorgat Rocco Gorgetta, Leopoldo Lali, Milena Lali, Ennio Ambrogio Paterno, Lucio Piccoli, Pasquale Piccoli, Gabriele Romagnoli, Antonio Sanmartino.

Zaista imponantan popis, kojim se malo tko može pohvaliti.

Zahvaljujući njezinim prijevodima u srcima mnogih esperantista širom svijeta našlo se nješto i za grad Zagreb, jer je i sama prevela čak četiri prospekta. Djela koja je prevela nalaze se i u najvećim esperantskim knjižnicama, ali i u Esperantskom parku u Comanu (Italija) gdje se u otvorenoj knjizi nalazi ulomak prijevoda na esperanto *Judite* Marka Marulića (1450.-1524.).

Lucija je i sama pisala pjesme, te objavila dvije zbirke na esperantu i hrvatskom jeziku, dok je dvojezičnu zbirku pjesama nastalih posljednjih godina njezina života o prvoj godišnjici smrti, 2016. godine objavio Hrvatski esperantski savez. Za pjesničko stvaralaštvo na esperantu dobila je i nekoliko inozemnih nagrada. Bila je i članica Esperantske akademije pisaca, kao i počasni član Svjetskog esperantskog saveza.

Lucija Borčić

POST LA NAŬDEKAJ
NOTOJ EL MALJUNULEJO

POSLIJE DEVEDESETE
ZAPISI IZ STARAČKOG DOMA

I u podmakloj dobi, i bolesti nje postajala, već je i dalje nastojala raditi ono što je radila cijeli „esperantski vijek“, prevadala i mlađe upućivala u tajne prevođenja blagim opaskama na njihove radove. Ljubav prema jeziku rezultirala je i velikim enciklopedijskim rječnicima *Granda vortaro esperanto-kroata / Veliki rječnik esperantsko-hrvatski* (2008.) i *Veliki rječnik hrvatsko-esperantski / Granda vortaro kroata-esperanto* (2009.) koji su svojevrsna kruna njezina rada.

Posljednje poshumno priznanje dodijeljeno joj je prošle godine uvrštavanjem u „esperantski Parteon“, listu osoba iz cijeloga svijeta koji su dali poseban doprinos razvoju esperanta.

Hrvatski esperantski savez je o prvoj godišnjici Lucije smrti odlučio pokrenuti Memorjal. Do 2020. godine, ovo višednevno okupljanje ugošćavalo je u Zagrebu mozemne esperantiste, a posljednja četiri memorijala su virtuala. Ovogodišnji, 8. po redu održan je od 11. do 14. studenoga s temom „Esperanto u javnim knjižnicama“. Tijekom četiri dana održano je 15 stručnih predavanja koje su održali esperantisti iz Austrije, Francuske, Japana, Njemačke, Poljske, Slovenije, Švicarske i Hrvatske. Doprinos skupu raspravama dali su sudionici iz 22 zemlje (Austrija, Belgija, Brazil, Bugarska, Burundi, Češka, Francuska, Italija, Japan, J. Koreja, Hrvatska, Kina, Mađarska, Njemačka, Poljska, Reunion, Rusija, SAD, Slovenija, Španjolska, Švicarska, Ukrajina.) među kojima su bili i predsjednik Svjetskog esperantskog saveza prof. dr.sc. Duncan Chaters (SAD) i član predsjedništva istoga saveza Jeremie Sabiyunwa (Burundi).

Napisala: Marija Belošević

Fotografije Marija Belošević / Naslovna fotografija iz osobnog albuma obitelji Borčić